„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztowa na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 290. Sobota 14. Grudnia 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Nowy Sącz, d. 13. grudnia. W okręgu wyborczym gmin wiejskich Stary Sącz-Krynica wybrany został posłem na Sejm krajowy Jan Oskard, przełożony gminy w Podegrodziu.

Busk, d. 13. grudnia. W okręgu wyborczym gmin wiejskich, Busk-Kamionka Strumiłowa-Olesko wybrany został posłem na Sejm krajowy ksiądz Józef Krasicki, paroch gr. kat. w Dernowie 79 głosami z 252.

Wiedeń, 14. grudnia. Na wczorajszem posiedzeniu izby panów przyjęto ustawę konstytucyjną i zasadnicze ustawy państwa zgodnie z uchwałami izby deputowanych.

W izbie deputowanych wniósł Perger następującą licznie popartą rezolucyę: Okoliczność, że Węgry oświadczają, iż do ciężarów państwa, tudzież do opłaty procentów i do umorzenia ogólnego długu państwa płacić będą tylko stałą niezmienną roczną kwotę, okoliczność ta nie uzasadnia dla krajów po tej stronie Litawy żadnego nowego zobowiązania prawnego do przyjęcia na siebie pokrycia całej reszty potrzeb niepokrytych. Rada państwa zastrzega sobie powziąść poźniej uchwały co do umorzenia i oprocentowania długu państwa. Minister finansów oświadcza, iż się spodziewa przenieść na styczeń 30 milionów w gotowiźnie oszczędzonej z r. 1866 i 1867, oprócz tego będzie miał inne niewątpliwe kilka milionów wynoszące zasoby, tak, iż na razie nie ma obawy kłopotu. Minister skarbu powiada, że niepodobna jeszcze przedłożyć szczegółowy projekt przeprowadzający unifikacyę długu państwa, że jednak możliwą jest unifikacya z znacznemi korzyściami bez uszczerbku wierzycieli państwa.

Część urzędowa.

Z powodu nowej organizacyi prokuratoryi finansowych Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z d. 30. listopada b. r. raczył najmiłościwiej mianować radcą dworu i prokuratorem dla Lwowa, dotychczasowego prokuratora finansowego i radcę dworu Józefa Schabenbecka, a nadradcą finansowym i prokuratorem dla Czerniowiec, dotychczasowego nadradcę finansowego i prokuratora Dra. Albina Hammera; dalej nadradcą finansowym przy prokuratoryi we Lwowie, nadradcę finansowego i dotychczasowego prokuratora w Krakowie Dra. Ignacego Semkowicza.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z dn. 7. b. m. raczył najmiłościwiej przenieść radzcę wyższego sądu krajowego w Czerniowcach Józefa Spendlinga jako radzcę wyższego sądu krajowego do takiegoż sądu we Lwowie, a opróżnioną przez to posadę radzcy wyższego sądu krajowego w Czerniowcach nadał radzcy wyższego sądu krajowego we Lwowie Drowi Dymitrowi Bendelli.

Prezes izby handlowo-przemysłowej Lwowskiej p. Józef Breuer, poseł na sejm krajowy wybrany przez tęż izbę handlowo-przemysłową, złożył swój mandat poselski. Z tego powodu Jego Excelencya c. k. Namiestnik stosownie do przepisów sejmowej ordynacyi wyborczej zarządził nowy wybór posła na sejm krajowy z ciała wyborczego Lwowskiej Izby handlowo-przemysłowej. Wybór ten odbędzie się dnia 30. b. m. we Lwowie.

Część nieurzędowa.

Wybrany okręgu gmin wiejskich w Sniatynie posłem na Sejm krajowy ksiądz Jan Ozarkiewicz jest gr. kat. dziekanem i parochem w Bełełuji nie w „Bełetni“ jak to mylnie podano w wczorajszym telegramie ze Śniatyna. Omyłka ta niniejszem się prostuje.

Dnia 11go b. m. odbyło się 61. posiedzenie izby deputowanych rady państwa. Na ławie ministeryalnej zasiadają Ich Excel. kanclerz państwa bar. Beust, ministrowie Taaffe i Becke.

Prezydent oświadcza, że komisya budżetowa już się ukonstytuowała i obrała przewodniczącym barona Pratobeverę, zastępcą przewodniczącego Plenera, a sekretarzami Dr. Banhans i P. Gross.

Po rozdzieleniu wniesionych petycyi pomiędzy odnośne komisye przystąpiła izba do porządku dziennego, t. j. do dalszej obrady ogólnej nad ugodą finansową z Węgrami. Do głosu za wnioskiem większości są zapisani Herbst i Gschnitzer, przeciw Skene i Dürkheim.

Debata trwała 4 godziny, który to przeciąg czasu wypełniły głównie dwie mowy prof. Herbsta i ministra finansów. Mowę profesora Herbsta podnoszą dzienniki wiedeńskie jako najlepszą ze wszystkich, ktore dotąd miał ten deputowany. Pochwalają szczególnie umiarkowanie i takt w zbijaniu zarzutów mowców z poprzedzającego posiedzenia.

Oprócz pomienionych mowców zabierał jeszcze głos deputowany Schindler za wnioskiem większości.

Mowa Jego Excel. ministra finansów trwała dwie godziny i zwróciła na się natężoną uwagę całej izby. Minister mówił zupełnie swobodnie i okazał niepospolitą biegłość w dyskusyi parlamentarnej.

Zgłosił się także do głosu bar. Korb Weidenheim w celu zrobienia osobistej uwagi. Zbijał najsamprzód argumentacye Schindlera, a następnie zapuścił się w krytykę wywodów ministra finansów.

Jego Excel. minister finansów zapowiedział, że z powodu spoźnionej pory odłożyć musi dokładniejszy rozbiór na przyszłe posiedzenie, i odparł tylko zarzuty Skenego co do wpływania na prasę, oświadczając wyraźnie, że rząd żadnego dziennika nie zakupił.

Na porządku dziennym przyszłego posiedzenia jest dalszy ciąg debaty nad ugodą z Węgrami.

Z Pesztu donoszą, że na tajnem posiedzeniu izby deputowanych w d. 11. b. m., uchwalono, aby od dnia następnego posiedzenia codziennie od godziny 10. do 4. po południu nieprzerwanie trwały, nie wykluczając nawet po południu w niedzielę, a to w tym celu, aby można ustawę ugodną jeszcze przed świętami ukończyć. Na posiedzeniu tejże izby deputowanych w d. 12. b. m. mówili za projektem do ustawy względem długu państwa Bela Perczel i Franciszek Pulszky, przeciw Ludwig Salomon. Pulszky odpowiedział lewicy na jej pytanie — gdzie jest wolność? i przekonywał, że teraźniejsze instytucye Węgier zupełnie ją zabezpieczają.

Na posiedzeniu izby deputowanych sejmu pruskiego w d. 8. b. m. toczyły się rozprawy nad budżetem ministerstwa spraw zewnętrznych. Przy dyskusyi nad poprawką Bennigsena aby ministeryum spraw zewnętrznych wzięte zostało na etat związku północno-niemieckiego i aby poselstwa i konzulaty pruskie w obrębie związku zostały zniesione, dep. Dr. Löwe nazwał Prusy satelitą Rosyi i zwrócił zarazem uwagę na wypadki w prowincyach nadbaltyckich, żądając aby Prusy okazały swoje współczucie dla tamtejszych protestantów ciężko uciśnionych, a to nie czyniąc więcej, jak to co rząd rosyjski czynił na wschodzie, chociaż miał do tego daleko mniej prawa.

Hrabia Bismark odpowiedział na to: Moi Panowie! Nie sądzę aby p. deputowany miał słuszność, zarzucając rządowi królewskiemu, że jest satelitą Rosyi. Radziłbym mu czytać przykłady narodowej rosyjskiej „Prasy moskiewskiej“, a przekona się, że tam zachodzi stosunek przewrotny, tam bowiem zarzucają rządowi rosyjskiemu, że w obec Prus zajmuje rolę księżyca, również niesłusznie, jak niesłusznie mowca poprzedni zarzucił toż samo Prusom. Pomiędzy wielkiemi, sprzymierzonemi państwami zachodzą niezliczone wypadki w których naturalnie mogą stykać się z sobą, ponieważ interesa ich są te same a stosunki pokojowe nie potrzebują być zakłócone chociażby jednemu przypisywano podleganie drugiemu. Z tego powodu, ponieważ narodowość rosyjska właśnie tak jest czuła jak nasza, byłbym życzył aby mowca poprzedni był się wstrzymał od ujmowania się za tymi ktorych uważa jako uciśnionych przez Rosyę. Jeżeli chciał ujmować się za nimi, to nie osiągnął swego celu a ci za którymi przemawiał, nawet mu nie podziękują. Mowca siedzi tu wygodnie i przemawia bezpieczny, ponieważ nie bierze na siebie żadnej odpowiedzialności, ale czy to prowadzi do celu, obaczymy. Każden rząd jest zazdrosnym o swoją niezawisłość i swoją autonomię, pytam, czyby pochwalono rząd pruski, gdyby pozwolił rządom zagranicznym mięszać się do środków, jakich tenże używa względem swoich poddanych, i sądzę, że mowca nigdy nie pozwoliłby na to; dla tego poczytuję sobie za powinność odeprzeć owe żądania w imieniu rządu sprzymierzonego a w interesie małej mniejszości Niemców, ktora stanowi ledwie tysiączną część w porównaniu z innemi plemionami Rosyan, Estonów, Finnów itd. Kompromitowanie ich taką mową nie jest wcale przysługą.

Co do czynności posła pruskiego w Petersburgu, o którym wprawdzie, ale nie o jego czynności wspomniano, mogę zapewnić, że rząd zawsze z równą troskliwością stara się o ułatwienie obrotu na granicy, a chociaż z małym, to zawsze z pewnym skutkiem, ponieważ już temi dniami rozpoczęliśmy z rządem rosyjskim układy, i jeden z prowincyonalnych dyrektorów podatkowych został powołany do Petersburga; mamy nadzieję, że sprawa wkrótce z obopólną korzyścią załatwiona będzie. Położenie pruskich mieszkańców nadgranicznych było zawsze korzystniejsze jak rosyjskich z powodu, iż pierwsi mają przed sobą morze, a drudzy ląd stały; spodziewać się więc należy, że rząd rosyjski uwzględni stosunki, jeżeli nie naszych, to przynajmniej własnych poddanych.

Następnie zabrał głos dep. Waligórski i przemówił następnie: P. prezes ministerstwa powiedział nam, że poruszenie drażliwych kwestyi w tej izbie mogłoby w obec Rosyi posłużyć tylko do zrobienia jeszcze więcej nieszczęśliwych, jak ich jest dzisiaj. Mogłoby to mieć miejsce w prowincyach nadbaltyckich, ale nie jest już możebnem co do katolików w Rosyi. Kościoł katolicki w Rosyi jest już tak pognębiony, tak pozbawiony wszelkiej opieki prawa, że pozostaje tylko odwołać się do opinii publicznej; nic się przez to nie straci, a deputowanemu Löwe winienem wypowiedzieć wdzięczność za poruszenie tej kwestyi. Jeżeli p. prezes ministrów zrobił nam nadzieję, że zamknięcie granicy rosyjskiej wkrótce będzie zniesione, cieszy mię to bardzo, ponieważ zapytywałem pod tym względem komisarza ministerstwa spraw zewnętrznych, lecz nie otrzymałem odpowiedzi zadawalniającej. Odpowiedziano mi tylko ustnie i w ogólnikach. Cieszy mię to głównie w interesie prowincyi wschodnich. Ale własne moje postrzeżenia każą mi wątpić o pomyślnym rezultacie. Już dawno zwołany został w Petersburgu komitet dla rewizyi taryfy celnej, ale komitet ten składa się z nieprzyjaciół wolności handlu, i zamiast zniżenia proponował podwyższenie taryfy. Trudno zatem spodziewać się z tamtej strony poparcia.

Głównem złem jest, że system expedyowania na granicy oddany jest zupełnie dowolności urzędników rosyjskich i pozbawiony wszelkiej opieki traktatów.

Hrabia Bismark odpowiedział: Byłoby mi bardzo przykro, gdyby mowca poprzedni miał w tem słuszność, że rokowania rozpoczęte w Petersburgu nie doprowadzą do pożądanego rezultatu. Mowca poprzedni, jak się zdaje, źle zrozumiał to, co odpowiedziałem dep. Löwe względem prowincyi nadbaltyckich. Nie powiedziałem, że sposób, w jaki dep. Löwe poruszył kwestyę prowincyi nadbaltyckich pomnoży tylko liczbę nieszczęśliwych, lecz powiedziałem, że rząd samoistny i potężny nie pozwoli innemu rzą-

dowi mięszać się w jego sprawy wewnętrzne. i że z korzyścią dla protegowanych może być tylko odwołanie się do uczucia sprawiedliwości Cesarza Aleksandra.

„Süddeutsche Presse" z d. 12. b. m. umieszcza telegram z Stuttgardu który donosi: W izbie deputowanych toczyła się debata o poselstwach. Varnbüler, wyrażając swoje zdanie o polityce Württembergu, oświadczył się stanowczo przeciw przystąpieniu do północno-niemieckiego związku. To przystąpienie kosztowałoby kraj rocznie 5 milionów i oddałoby koleje i poczty w obce ręce. Przez dotychczasowe układy zrobił rząd wszystko co mógł i spełnił najzupełniej swój obowiązek. Jeżeli izba przyjmie wniosek przystąpienia do północnego związku, to zostanie rozwiązaną. Izba odrzuciła propozycyę utworzenia poselstwa we Florencyi.

„Kreuz Ztg." pisze, że w sprawie konferencyi nie nastąpiła żadna zmiana, przypuszczenie niektórych paryskich dzienników, że rząd francuski przez oświadczenie ministra stanu Rouhera chciał okazać, że od planu konferencyi odstępuje, jest tylko domysłem, który nie znajduje poparcia nawet w półurzędowej prasie francuskiej. Wątpliwą jednakże bardzo jest rzeczą, czy konferencya przyjdzie do skutku. Kilka dzienników donosiło, że Moustier do ajentów Francyi za granicą wysłał okólnik, w którym daje im objaśnienia do mowy Rouhera z dnia 5. grudnia. „France" jednakże utrzymuje, że mowa ministra stanu była tak wyraźną i jasną, że wszelkie objaśnienia są zbyteczne, owszem nawet niepotrzebne.

Tenże dziennik francuski pisze: Mówią, że Moustier miał wyprawić depeszę do jenerała Menabrea, w której wzywa gabinet florencki w imieniu swojego rządu, żeby objawił swoje postanowienia i skreślił dokładnie swoją politykę. Jenerał Menabrea miał odpowiedzieć, że zachowanie się jego rządu będzie zależeć od kierunku debat parlamentu florenckiego i od rokowań odnoszących się do konferencyi; przedtem niepodobną dlań jest rzeczą dać odpowiedź zadawalniającą.

Dzienniki francuskie ogłaszają pismo pp. Havin i Gueroult, w którem ciż oświadczają, że oszczerstwa Kerveguena przeciwko prasie liberalnej oddają pod sąd honorowy złożony z pięciu deputowanych.

Do „Journal des Debats" pisze z Rzymu pod d. 3. b. m., że d. 2. ojciec św. przyjmował na audyencyi pożegnalnej p. Failly i innych jenerałów francuskich w Rzymie obecnych. Ojciec św. miał do nich przemowę, w której wyraził żywą wdzięczność swoją dla cesarza Napoleona a oraz dziękował jenerałom za ich poświęcenie dodając, że mu przykro, iż go opuszczają. Ojciec św. zakończył swoją przemowę następującemi słowy: „Rozważyłem gruntownie kwestyę władzy świeckiej. Bronię jej nietykalności nie przez pychę, lecz ponieważ jestem przekonany, że władza ta jest mi koniecznie potrzebną do zachowania niezawisłości i swobodnego wykonywania mego urzędu." Papież okazywał spokojność i rezygnacyę, audyencya skończyła się jak zwykle apostolskiem błogosławieństwem.

Z Florencyi donoszą pod dn. 10. b. m. co następuje: Księga zielona poczyna się od depeszy Visconti Venosty do Nigry datowanej dnia 10. grudnia 1866, która wyjaśnia stan układów przeprowadzonych pomiędzy Rzymem a Florencyą i przedstawia rezultat dający się przewidzieć. Depesza ta wskazuje drogę, którą należy postępować, aby dojść do porozumienia się. Moustier oświadczył p. Nigra dnia 21. grudnia 1866, że gdyby Papież skutkiem powstania albo inwazyi był zmuszonym do opuszczenia Rzymu, to Francya musiałaby interweniować. Przyrzekł jednakże nie postanawiać w tym względzie nie dopokąd nie porozumie się z Włochami. Depesza Rattaziego z dn. 30. września 1867 poleca Nigrze, aby udał się do Biarritz w celu uwiadomienia Cesarza, że Włochy może będą zmuszone interweniować w Rzymie, aby utrzymać porządek publiczny i ratować instytucye Włoch. Cesarz odpowiedział, że w razie jakiegokolwiek republikańskiego ruchu we Włoszech, zachowanie się obu mocarstw będzie zależeć do okoliczności i stosować się będzie podług opinii publicznej. Rząd cesarski nie będzie działał bez poprzedniego porozumienia się z rządem Króla włoskiego. Rattazzi pisze pod dn. 13. października, że bez okupacyi terytoryum papieskiego nie podobna wyjść z kłopotu. Depesza Nigry z dnia 15. tegoż miesiąca podnosi myśl kongresu. Rattazzi w odpowiedzi nie zgadza się z kongresem, po którym nie spodziewa się pomyślnego rezultatu. Dodaje, że gdyby mówiono o niezawisłości Papieża, to oczywiście należy rozumieć tylko niezawisłość duchowną. Kończy oświadczeniem, że wyruszenie expedycyi francuskiej z Tulonu zmusza armię włoską do wkroczenia do Rzymu. Nigra telegrafuje, że Rouher chciałby się umówić względem obustronnej interwencyi, nie chce jednakże brać inicyatywy w tej sprawie. W innej depeszy pisze Nigra, że decydującym argumentem za interwencyą, była dla Francyi konieczność utrzymania powagi swojego podpisu. Dalsze depesze konstatują, że Francya nie pozwala na interwencyę Włoch. Jedna depesza włoskiego posła w Berlinie powiada, że hr. Bismark polecił największą ostrożność, aby uniknąć większych zawikłań. Nigra pisze d. 2. listopada, że wydano rozkaz, żeby wojska francuskie unikały starcia z wojskiem włoskiem. Depesza Moustiera wyraża zadowolenie Francyi z powodu przystąpienia Włoch do konferencyi i upewnia, że Włochy zajmować w niej będą takie same stanowisko jak i inne mocarstwa. Papież zgodził się na to. Żadne mocarstwo nie potrzebuje się z góry zrzekać swoich praw. Taż depesza wzywa Włochy, aby sformułowały swój program. Wyraża nadzieję, że roztropność Włoch usunie wszelkie powody do nieporozumień pomiędzy oboma krajami. Depesza Menabrei do Nigry z d. 3. grudnia odwołuje się do depeszy Moustiera z dnia 27. listopada i dziękuje rządowi cesarskiemu za życzliwość, którą w ostatnich czasach dla Włoch okazał, oraz za to, że dał po największej części zadawalniające odpowiedzi na postawione przez Włochy pytania przed zdecydowaniem się do przystąpienia do konferencyi. Nakoniec podnosi oświadczenie Francyi, że nie jest wrogą jedności i niezawisłości Włoch. Menabrea oświadcza, że odpowiadając na wezwanie Francyi, wyłuszczy dalsze zasady na podstawie, których byłby rząd włoski skłonnym do sprowadzenia rozwiązania kwestyi rzymskiej. Depesza ta kończy się temi słowy: rząd włoski w tych stosunkach będzie miał wzgląd jedynie na dobro Włoch, na powagę religii i pokój Europy.

Na posiedzeniu włoskiej izby deputowanych w dn. 11. b. m. minister skarbu przedłożył projekt ustawy, który zawiesza zniesienie wolnych portów.

Massari pochwala politykę Ricasolego w sprawach zagranicznych i kwestyi rzymskiej, a nagania Ratazzego. Zastanawia się nad teraźniejszym stanem kraju, który jest wycieńczony agitacyami i rozruchami; wyraża się z pochwałą o lojalności i odwadze teraźniejszego gabinetu.

Crispi zabierając głos do uwagi osobistej oświadcza, że zawsze był przeciwny ostatniej wyprawie Garibaldego, że Ratazzi prosił go o przeszkodzenie tej wyprawie, że została ona przedsięwzięta przeciwko jego woli, że usiłował zapobiedz większemu nieszczęściu, że Ratazzi czynił co było w jego mocy, aby Garibaldego zatrzymać na Kaprerze i utrudnić ściąganie ochotników, ale było to niepodobieństwem.

Ferrari przemówił następnie: Konwencya wrześniowa, po której wiele się spodziewano, została naruszona przez Francyę, najprzód skrycie a potem jawnie. Ministeryum Ratazzego popełniło błąd, że zaraz nie reklamowało przeciw temu. Sądzi, że gdyby chciano pójść do Rzymu w porozumieniu z Francyą, byłoby to czynem niewolniczym i nikczemnym. Po bitwie pod Mentaną ministeryum powinno uroczyście wypowiedzieć konwencyę. Oświadcza, że kocha Francyę, ale sądzi, że teraz dla utrzymania godności kraju stosunki z nią powinny być zawieszone, w którym to zresztą wypadku nie ma powodu obawiać się wojny.

Alfieri odzywa się z kilku uwagami politycznemi i żąda od parlamentu, aby formuła Cavoura „wolny kościół w wolnem państwie" ściśle wykonaną została.

Korespondencye z nad granicy włoskiej donoszą o licznych aresztowaniach w różnych stronach Włoch. Są bowiem poszlaki, że Mazziniści knują spiski, zagrażające całości państwa. Władze nie doszły jeszcze do głębi rzeczy. Oprócz rzymskich emigrantów Filibek i Morini i obu burbonistów ojca i syna Merendów, nie powiodło się jeszcze dotąd aresztować żadnej ważniejszej osoby. Szukano dotąd zawsze we Florencyi, podczas kiedy głównem ogniskiem spisku dla Włoch środkowych prawdopodobnie była Bolonia. Tam odkryto teraz tajemne stowarzyszenie pod nazwiskiem „Sacra Falanga", którego statuta dowodzą, że celem tego stowarzyszenia były najniebezpieczniejsze zaburzenia polityczne i socyalne. W Bolonii robiono rewizye domowe u profesora Cerni, Filoponti, u majora Caldesi, u adwokata Guadanoni i u wielu innych, oraz w stowarzyszeniu demokratycznem i w stowarzyszeniu wspierania robotników. Wielu z pomienionych aresztowano, a dom Sangiorgi, który leży chory, jest nieustannie strzeżony. Równocześnie donoszą o aresztowaniach i rewizyach w Neapolu, Ankonie i w Palermo. Powstanie miało wybuchnąć w dn. 5. grudnia; zdaje się to być jednakże mylną pogłoską, gdyż byłyby nastąpiły przecież jakieś zaburzenia, gdyby istotnie termin ogólnego powstania był tak bliskim.

W Rzymie krążą nieustannie zatrważające wieści, które wzniecają obawę pomiędzy ludnością, jakkolwiek jest rzeczą oczywistą, że niektóre z nich są przesadzone, a inne nawet zupełnie zmyślone. Tak opowiadają, że na patrol francuską rzucono bombę i że sprawcę tego zamachu schwytano w jakiejś piwnicy. Z tego powodu przez kilka dni zachowywano szczególniejszą ostrożność i po ulicach stały liczne pikiety piechoty i kawaleryi. Dnia 3. b. m. zdjęto z zamku św. Anioła francuski sztandar, który tam był wywieszony obok papieskiego. Napady ochotników powtarzają się jeszcze zawsze od czasu do czasu, i dla tego można się spodziewać, że w najbliższych dniach wysłane będą oddziały francuskie z Civitavecchia na punkta najbardziej zagrożone na granicy.

„L' Univers" zamieszcza następującą przesłaną sobie z Adryanopola korespondencyę:

Adryanopol, 7. listopada 1867. „Mieliśmy w tych dniach dość ważną przeprawę dyplomatyczną z nader błachych powodów. Konzul rosyjski p. Toloczawów zwinął swój pawilon i zerwał wszelkie stosunki urzędowe z rządem miejscowym.

Ogłosił on to postanowienie w zeszły wtorek 6. listopada okólnikiem do wszystkich swych kolegów cieła konzularnego, i poddani rosyjscy oddali się pod opiekę grecką. W ogóle jest mniemanie, że konzul zbyteczną nadał wagę sprawie, w której niesłusznoć była pierwotnie po jego stronie. Oto są fakta:

W zeszłą niedzielę 3. listopada p. Toloczawów korzystając z nastania pogody wyszedł na przechadzkę pod rękę z młodą swą żoną. Kawas (urzędowy posługacz przy każdym konzulacie i ambasadzie na Wschodzie) konzulatu szedł o kilka kroków naprzód jak zwykle. Poprzedzających dni padał deszcz i ulica była do nieprzebycia dla idących pieszo, którzy nie bez trudności przeciskali się po chodniku ciasnym i nierównym. Polak, kapitan od kozaków i dragonów otomańskich stojących załogą w Adryanopolu, szedł chodnikiem w przeciwnym kierunku konzula. Gdy się zbliżył do kawasa, ten potrąca go gwałtownie i zmusza do usunięcia się na gościniec, gdzie grzęźnie w błocie do kolan, podczas gdy suknie jego mocno obryzgane zostały.

Polak słusznie oburzony tym wypadkiem, wraca na chodnik i prosto przeciskając się do konzula zapytuje go w dość żywych wyrazach, czy z jego rozkazu kawas tak traktuje ludzi spokojnych. P. Toloczawów poprzestaje na odpowiedzi szyderczym uśmiechem i idzie dalej w swoją drogę.

Oficer, którego gniew ogarnął, musiał się jednak powstrzymać: wstępuje do jednego z swoich kolegów w domu sąsiednim, czyści się z błota i wziąwszy z sobą sekundanta, biegnie do miejsca znanego „Stary seraj", będącego bulwarem adryanopolskim, gdzie znajduje konzula siedzącego z swą żoną przed kawiarnią.

Rzucić rękawiczkę w twarz Rosyanowi, wyzwać go na pojedynek w dość żywych wyrazach, było dla Polaka dziełem jednej chwili. Rosyanin zniósł obelgę bez odpowiedzi, lecz blady z wściekłości, nie odprowadziwszy nawet swej żony do domu, biegnie do Ruszyda-baszy jlnego gubernatora okręgu, skarży się na obelgę doznaną od oficera otomańskiego i grozi zwinięciem flagi i zerwaniem wszelkich stosunków urzędowych, jeżeli w 24ch godzinach nie będzie miał zadośćuczynienia.

Oficerowie od kozaków i dragonów, zawiadomieni o postąpieniu konzula, podają z swej strony energiczną protestacyę przeciw brutalstwu kawasa rosyjskiego i żądają zadośćuczynienia za obelgę wyrządzoną całemu ogółowi oficerów w osobie jednego z nich.

Ruszyd-basza, niechcąc brać na siebie decyzyi w tak smutnej sprawie, zostawił bez odpowiedzi protestacyę konzula, który, jak rzekłem na początku mego listu, zerwał wszelkie stosunki urzędowe z rządem miejscowym. Oficer skazany został na

areszt całomiesięczny, za naruszenie karności wojskowej.

Sadyk basza Polak, przeszły na islamizm, jenerał dywizyi, dowódzca kozaków i dragonów, skazał go na tę karę. Prócz tego wspólnie z jilnym gubernatorem przesłał do Konstantynopola raport szczegółowy w tej sprawie. Konzul rosyjski z swej strony zatelegrafował, jak mówią, do ambasadora swego w Konstantynopolu i do Petersburga. Oczekują obie strony na odpowiedź."

Tyle donosi korespondent. Sprawa ta została załatwioną w ten sposób, iż wice-gubernator w imieniu jinego gubernatora zawiadomił osobiście konzula, iż danem mu zostało zadośćuczynienie. Oficer kozacki również przeprosił go w imieniu swoich kolegów.

Kronika.

Szósty odczyt popularny na dochód funduszu wdów i sierót po członkach Stowarzyszenia wzajemnej pomocy rękodzielników mieszczan lwowskich odbędzie się w niedzielę dnia 15. grudnia r. b. w sali ratuszowej o godzinie 4. po południu. Pan Oskar Widman Dr. med. dokończy wykład o pokarmach i trawieniu.

(Zbiegły aresztant.) Z sądu śledczego w Rohatynie umknął wyrobnik Andruch Szeremeta z Szumlan pod Bursztynem, już w podeszłym wieku, który wysiedziawszy w Karthaus 12 lat ciężkiego więzienia, zaraz po wypuszczeniu ztamtąd skradł 130 złr. Jest on średniego wzrostu, szpakowaty, odznacza się bystrem, podejrzanem wejrzeniem.

(Zwłoki znalezione.) W końcu października b. r. znaleziono na Podolu w lesie pod Beresteczkiem, tuż na granicy austryackiej zamordowaną kobietę w wieku około 35 lat. Miała włosy ciemne, oczy piwne, twarz podłużną; bez czterech zębów przednich u góry. Miała na sobie koszulę z cienkiego płótna, kaftanik z żółtego perkalu w kwiatki, fartuszek w paski białe i czerwone.

(Rabunek.) Temi dniami zrabowano na ulicy pewnej żebraczce która była pijana chustkę, fartuch i poszewkę, sprawcy zostali wyśledzeni i uwiezieni.

(Pożary.) D. 21. z. m. spaliła się w Stroycowie w pow. dąbrowskim stodoła włościańska ze zbożem wartości 40 złr.; ogień miał być podłożony i domniemanego sprawcę ujęto. D. 5. b. m. spaliła się w Borysławiu szopa z narzędziami do wydobywania nafty i zapas nafty, szkoda wynosi 200 złr. ogień miał powstać przez nieostrożność.

— Jego c. k. Mość Arcyksiążę Ludwik Wiktor jak donosi „Wr. Corr." przybył do Madrytu incognito pod nazwiskiem hr. Klesheim, i zachowując ciągle ścisłe incognito nie przyjął ani ofiarowanej mu asystencyi ani pomieszkania w pałacu królewskim i stanął w „hotelu paryskim." D. 27. z. m. Jego ces. Mość był przyjmowany przez Królowę i Króla i robił wizyty rodzinie królewskiej. Tegoż dnia wieczorem z powodu urodzin księcia Asturyi był wielki festyn. Jego ces. Mość wspomniał przy tej sposobności, że głównie zamierzył udać się na Sevillię do Lizbony dla powitania w imieniu Cesarza i rodziny cesarskiej Jej mości Cesarzowej wdowy brazylijskiej, i że spodziewa się być już d. 15. b. m. z powrotem w Wiedniu. Z powodu tak krótkiego pobytu Arcyksięcia nie mógł się odbyć wielki bal dworski do którego już się przygotowywano. D. 1. b. m. Jego ces. Mość był na świetnym balu u hrabiny Montijo. Zresztą Arcyksiążę zwiedzał osobliwości stolicy, był kilka razy na operze, a ma jeszcze zwiedzić Escurial, poczem na Toledo i Sevillę uda się do Lizbony.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 13. grudnia.

Effekta: Listy zastawne banku hypot. galic. 94. Towary: Masło 100 ℔ 44 do 48 złr.

Lwów, 14. grudnia. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (81 ℔) 6 złr. 15 c., żyta (79 ℔) 4 złr. 17 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 92 c., owsa (50 ℔) 1 złr. 62 c., hreczki 3 złr. 48 c., grochu 4 złr. 25 c., ziemniaków 1 złr. 85 c., sąg drzewa bukowego 10 złr. 44 c., sosnowego 7 złr. 47 c., cetnar siana 1 złr. 34 c., słomy okłociastej 66 c.

W drugiej połowie z. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu: Tarnów zr.	c.	Brzesko zr.	c.	Kolbuszowa zr.	c.	Dąbrowa zr.	c.	Gorlice zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	6	61	6	13	7	.	12	50	6	23
„ żyta	4	58	4	26	4	50	9	.	4	23
„ jęczmienia	3	48	3	.	4	.	7	.	3	20
„ owsa	2	.	1	66	2	.	3	50	1	75
„ hreczki	3	38	.	.			4	50		.
„ kukurudzy	.	.		.	.		.		.	.
„ ziemniaków	1	60	1	27	1	50	3		1	60
Cetnar siana	1	42	1	30	1	20		80	1	23
„ wełny			.	.	.	.			.	.
„ nas. koniczu	.		.	.	.	.	48	.	.	.
Sąg drzewa twardego	11	41	8	40	6	60	.	.	5	
„ „ miękkiego	7	66	6	.	5	.	.	.	3	.
Funt mięsa wołowego	.	.		12	.	10	.	.		11
Mas okowity	.	.	.	84	.	.	.	60		99

Wykaz dochodów

c. k. uprzyw. lwowsko-czerniowieckiej kolei żelaznej

(Przestrzeń obrotu 35 mil.)

Miesiąc	Komunikacya osób: Liczba podróżnych	wal. aust. złr	c.	Transport towarów: cetnary celne	wal. aust. złr.	c.	Razem wal. aust. złr.	c.
Od 1. do 30go listopada 1867	10177	30937	80	194126	89805	40	120743	20
Od 1. stycz. do 31. paźdz. 1867	104723	361537	47	1709967	844977	60	12?651	7
Razem	114900	392475	27	1904093	934783	.	1327258	27
Przychód bruto w listopadzie 1866 wynosił							113486	74

Oprócz tego przewieziono 13.715 cetnarów celnych rozmaitych towarów rządowych bez policzenia należytości frachtowej.

Ostatnia poczta.

Peszt, 12. grudnia. W dalszym ciągu dzisiejszego posiedzenia izby deputowanych, mówiąc o dewalwacyi powiedział Pulszky, że nawet ci, którzy za Litawą doradzają ten środek, nie chcą sami do tej sprawy przyłożyć ręki; Węgry muszą zachować swój kredyt. Jokai obawia się długu nie do spłacenia, który urośnie z not państwa, na co w odpowiedzi udowadnia mu minister finansów, że §. 8. projektu do odnośnej ustawy, który orzeka, że dalsze rozporządzenia względem not państwa zależą od ugody obu ministerstw, nie czytał wcale. Wszystkiego mówiło dzisiaj 12 deputowanych. Pomimo powziętej wczoraj uchwały amknięto posiedzenie o godzinie 1szej.

Berlin, 12. grudnia. Izba deputowanych przyjęła dziś bez debaty podwyższenie dotacyi korony. Minister skarbu wniósł projekt ustawy względem pożyczki w sumie 40 milionów na koleje żelazne. Z sumy tej ma przypaść $13^1/_2$ mil. dla prowincyi hanowerskich i heskich a $24^1/_2$ mil. dla prowincyi pruskich. Izba ukończyła obradę nad etatem ministerstwa skarbu i większością 230 głosów przeciw 152 przyzwoliła podwyższenie pensyi dla ministrów a 189 głosami przeciw 184 podwyższenie pensyi nadprezydentów, odrzuciła zaś podwyższenie pensyi prezydenta najwyższej izby obrachunkowej, prezydenta nadtrybunału i podsekretarza stanu w ministerstwie wyznań.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13. grudnia.

Hotel George: PP. Niezabitowski Lub., z Zameczka. — Pińczakowski St., z Piszkowiec.

Hotel europejski: Malinowski Wł., z Burt. — Onyszkiewicz Ferd., z Kruhela. — Rudzki P., z Rosyi. — Zagórski St., z Lipowic.

Hotel Lang: Dr. Orenstein Wilhelm, adw., z Brodów.

Hotel angielski: Bacalbases Eust. Jerzy, z Jas. — Hr. Drohojewski Józef, z Balic. — Miączyński Józef, z Polikrów. — Seeliger K., c. k. kap., z Wołkowa.

Hotel Krakowski: Olszański W., z Rosyi.

Pod Nr. 180$^2/_4$: Kawecki Ant., z Łokcia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13. grudnia.

PP.: Meray M., c. k. jenerał, do Głęboczka. — Bołoz-Antoniewicz Dominik, do Zadobrowic. — Androszewski Kaz., do Jaworowa. — Boborecki Edw., do Ciechobuża. — Bizoski B., do Krakowa. — Dziewiałtowski Jan, do Chlebowic. — Huppen Apol., do Swaryczowa. — Krupski Max, do Chlebowic. — Hr. Łączyński Henryk, do Demetrowic. — Hr. Lanckoroński T., do Poddubiec. — Morawski Kon., do Podhorzec. — Smoliński Józef, do Niegowic. — Hr. de la Skala Henryk, do Juśkowic. — Hr. Tyszkiewicz Zd., do Weryna. — Tytz Sew., do Drohobycza. — Wiśniewski Dyon., do Chlebowic. — Kuźmiński Leon, adw., do Tarnopola. — Waygart Waleryan, adw., do Podlisek.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. grudnia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	318.90	— 1.4	90.	zach. sil.	10
2. god. po poł.	317.56	+ 0.1	96.	„ mi.	10
10. god. wiecz.	320.90	— 5.6	75	„ sł.	9

Śnieg = 1.70. W południe mgła.

TEATR.

Dziś (przed. niem.) „**Meister Fortunio und sein Liebeslied**", operetka komiczna w 1 akcie. „**Die schöne Galathea**", operetka w 1 akcie. „**Eine Gardinen Predikt**", krotochwila w 1 akcie. Trzeci występ p. Fr. Fischer.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs lwowski.

Dnia 13 grudnia		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	5	67	5	74
Dukat cesarski	„	5	71	5	77
Półimperyał zł. rosyjski	„	9	88	9	99
Rubel srebrny rosyjski	„	1	83	1	87
„ papierowy rosyjski	„	1	64	1	67
Talar pruski	„	1	76	1	79
Listy zast. Tow. gal. w. a. za 100 zł.	bez kup.	78	85	79	67
„ „ m. k. za 100 zł.	bez kup.	82	69	83	44
„ „ banku hip. gal.	bez kup.	94	—	94	92
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kup.	64	58	65	33
Obligi 5% pożyczki narodowej		65	62	66	25
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		204	50	206	17
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		167	50	169	83
„ banku hipotecznego galic.		72	75	75	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 11 grudnia 1867.

Długi publiczne. A. Państwa.	(Za 100 zł.) pien.	towar.
5% pożyczki narod. procentami od stycznia do lipca po 5%	66.30	66 50
od kwiet. do października po 5%	65 90	66 --
Pożyczka w srebrze 1864 (funt szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	72 75	73 25
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	78.—	78 50
Metaliki po 5%	57 15	57.30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	150.25	150.75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	149 75	150 25
Przez. do wyl. z r. 1854	75.50	76 –
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	83 30	83.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	90 50	91.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	75.80	76 —
Renty Como po 42 lir. aust.	21.50	22 —
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	89.50	90 —
Czech	87 50	88 —
Węgier	70.50	71 —
Galicyi	64 50	65.—
Siedmiogrodu	64.—	65 —
Bukowiny	64 —	65 —
Galic. pożyczki glod. z r. 1866 po 7%	99.50	99 75
2. Akcye.		
Banku narodowego	676 —	678. —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	184.40	184 60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	617.—	619.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. sterl.) z wpłatą 30%	108 —	108 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1702.—	1705.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	242 80	243.—
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	172 —	172.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	142 —	142 25
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	205 —	205.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	168.75	169.25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	482.—	484 —
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	73 —
3. Listy zastawne.	(za 100 zł.)	
Banku narod. przezn. do losowania po 5% w w. a.	92 —	92.20
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.—	79.—
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	94.50
Węgier. Towar. ziemskie. po $5^1/_2$%	89 90	90 10
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	103 —	104 —
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 50	92.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.25	88 75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	97 —	97 50
5. Losy.	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129.80	130 20
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	86.—	87.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55.
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	24 75	25.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	115.—	118.—
Salma „ 40 „ „	32.—	32.50
Palfiego „ 40 „ „	24.25	24 75
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	25.25	25 75
Windischgrätz „ 20 „ „	16.50	17.50
Waldsteina „ 20 „ „	20 75	21.25
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15.—
Fundacya im. Arcyksięcia Rudolfa	12.25	12.50
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	101 10	101 30
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	101 25	101 50
Hamburg za 100 M. B.	89.50	89 70
Londyn za 10 ft. szt.	121 40	121 65
Paryż za 100 fr.	48.25	48 30
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	5 78	5.79
detto pełnej wagi	5 78	5 79
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 71	9 72
Rosyjski imperyał	9.95	10 —
Talar związkowy	1.79	1.80
Srebro	119.50	120 —
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. 78$^3/_{10}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13 grudnia	złr.	kr.
5% Metaliki	56	75
„ z procentami z maja i listopada	58	—
5% pożyczka narodowa	65	60
Losy z 1860 roku	83	—
Akcye banku wiedeńskiego	677	—
„ „ kredytowego	186	10
Londyn, 10 funtów szterlingów	120	60
Srebro	118	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	72

DZIENNIK URZĘDOWY.

Nro. 75009.

Gesetz

vom 10. November 1867,

wodurch die kaiserliche Verordnung vom 28. December 1866 aufgehoben und die Bestimmungen des Heeresergänzungs-Gesetzes vom 29. September 1858 wieder in Wirksamkeit gesetzt werden.

Giltig für

Böhmen, Dalmatien, Galizien und Lodomerien mit Krakau, Oesterreich unter und ob der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnthen, Krain, Bukowina, Mähren, Schlesien, Tirol, Vorarlberg, Istrien, Görz und Gradiska, dann die Stadt Triest mit ihrem Gebiete.

Mit Zustimmung der beiden Häuser Meines Reichsrathes finde Ich Nachstehendes festzusetzen und zu verordnen:

Die Verordnung vom 28. December 1866, R. G. Bl. Nr. II. vom Jahre 1867 wird aufgehoben, es treten die durch dieselbe abgeänderten oder erloschenen Bestimmungen des Heeresergänzungs-Gesetzes vom 29. September 1858 und die hierauf Bezug nehmenden nachträglichen Verordnungen wieder in Wirksamkeit, und haben bis zu dem Zustandekommen eines neuen Wehrgesetzes nachstehende Aenderungen an dem Heeresergänzungs-Gesetze vom 29. September 1858 einzutreten:

1. Die im §. 2 zu b) geforderte Körpergröße hat in 59 Zoll Wiener Maß für alle Altersclassen zu bestehen.

2. Die im §. 3 bestimmte Dauer der Pflicht zum Eintritte in das Heer wird für die Friedenszeit auf drei Jahre herabgesetzt.

Im Falle eines Krieges ist die Regierung jedoch ermächtigt, die fragliche Verpflichtung zur außerordentlichen Ergänzung des Heeres nach Bedarf bis in die 7te Altersclasse auszudehnen. Die Zeit zur Nachholung einer Versäumniß dieser Pflicht dauert bis zum vollendeten 36ten Lebensjahre.

3. Die im §. 6 festgesetzte Dienstpflicht im Heere wird auf 6 Jahre in der Linie abgeändert und bezüglich der Reserve in jener Art und Weise bestimmt, welche in dem verfassungsmäßig zu Stande kommenden Wehrgesetze aufgestellt werden wird. Bis zu diesem Zeitpuncte obliegt dem im Heere Dienenden nach Vollendung der Liniendienstpflicht eine vierjährige Reservedienstpflicht.

4. Die im §. 7 enthaltene Beschränkung bei Ertheilung von Reisebewilligungen hat auch auf die 3te Altersclasse Anwendung.

5. Das Verbot der Verehelichung im §. 8 gilt künftig auch für Jene, welche die 3te Altersclasse noch nicht überschritten haben.

6. Die im §. 13 zu 4. angeführte Befreiung von der Pflicht zum Eintritte in das Heer hat aufzuhören.

Desgleichen tritt die kaiserliche Entschließung vom 8. Jänner 1860, betreffend die Militärbefreiung bezüglich Beurlaubung der in der Finanzwache dienenden Militärpflichtigen außer Kraft.

7. Die Bestimmung über die Aufhebung oder fernere Belassung des Befreiungstitels §. 18 bis 21 des Heeresergänzungs-Gesetzes vom 29. September 1858 bleibt dem neuen Wehrgesetze überlassen. Es sind bis dahin die betreffenden Militärpflichtigen der Stellung zu unterziehen, im Falle ihrer Tauglichkeit, wenn sie nicht selbst darum ansuchen, weder zur militärischen Ausbildung noch zur Dienstleistung einzuberufen und nach dem Zustandekommen des neuen Wehrgesetzes unter Anrechnung der Dienstzeit vom Tage der Assentirung so zu behandeln, wie sie behandelt worden wären, wenn zur Zeit ihrer Einreihung das neue Wehrgesetz bestanden hätte.

8. Wer seine Dienstpflicht im Heere bereits erfüllt hat, oder wer nicht mehr militärpflichtig ist, wird als Stellvertreter für seinen zur Stellung berufenen Bruder, oder falls derselbe bereits im Heere dient, zur Erfüllung der diesem noch obliegenden Dienstespflicht zugelassen.

9. Die vorstehenden Bestimmungen, Absatz 1, 2, 3, 6, 7 und 8 finden ihre Anwendung auch auf die durchgeführte Heeresergänzung für das J. 1867.

10. Jenen Individuen, welche den zur Stellung berufenen Altersclassen nicht angehören, ist die Militärbefreiung durch Taxerlag nicht gestattet. (Verordnung vom 21. Februar 1856, §. 5 und 6 über die Stellvertretung.)

Eine Aenderung der in der Verordnung vom 22. October 1866, R. G. Bl. 125 bestimmten Höhe der Militärbefreiungstaxe findet nur im Wege des Gesetzes statt.

Der zweite Abschnitt der Vorschrift vom 21. Februar 1856 wird mit Ausnahme jener Bestimmungen, welche auf die bereits reengagirten Stellvertreter Bezug nehmen, aufgehoben und es haben dafür jene Bestimmungen wirksam zu sein, welche durch das, mit der kaiserlichen Entschließung vom 11. März 1867 eingeführte, mit der Circular-Verordnung vom 22. März 1867, Militär-Verordnungsblatt Nr. 50 kundgemachte Institut der Unterofficiers-Dienstes-Prämien in's Leben getreten sind.

11. Die dauernd beurlaubte, so wie die Reserve-Mannschaft steht bis zu ihrer Einberufung zur Fahne, sowohl in bürgerlichen Rechtsangelegenheiten als auch in Strafsachen unter der ordentlichen Civil-Jurisdiction, insoferne sie sich keines Militär-Verbrechens oder Vergehens schuldig machte. Auch steht ihrer Verehelichung, jedoch unbeschadet ihrer Heeresdienstpflicht, kein Hinderniß aus Ursache ihres Militärverbandes entgegen, sobald sie die 3te Altersclasse überschritten hat, das ist vom 1. Jänner des auf das vollendete 23te Lebensjahr folgenden Jahres.

12. Die bezüglich der Heeresergänzung für Tirol und Vorarlberg, für die Stadt Triest und deren Gebiet, so wie für den Kreis Cattaro und das Festland von Raguza in Rücksicht ihrer speciellen Leistungen bisher gestatteten Ausnahme bleiben bis auf Weiteres unberührt.

13. Vorstehendes Gesetz tritt nach dessen Kundmachung sogleich in Wirksamkeit.

14. Mit der Durchführung dieses Gesetzes wird der Minister des Innern so wie der Kriegs- und Justiz-Minister betraut.

Wien, am 10. November 1867.

Franz Josef m. p.

Freiherr von **Beust** m. p. **John**, F. M. L.
Taaffe m. p.
Becke m. p.
Hye m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:
Bernhard Ritter von Mayer m. p.

Für die Richtigkeit der Abschrift:
Wien, am 19. November 1867.
Wysłobocki m. p.
Regierungsrath.

Ustawa

(2632—3)

z 10go listopada 1867,

którą znosi się ces. rozporządzenie z 28go grudnia 1866, a wprowadza napowrót w moc obowiązującą postanowienia ustawy o uzupełnieniu armii z 29go września 1858,

ważna w

Czechach, Dalmacyi, Galicyi i Lodomeryi z Krakowem, w Austryi powyżej i poniżej Anizy, w Salzburgu, Styryi, Karyntyi, Krainie, Bukowinie, Morawii, Szląsku, Tyrolu, Vorarlbergu, Istryi, Gorycyi i Gradysce, tudzież w mieście Tryeście z jego okręgiem.

Z przyzwoleniem obydwu Izb Mojej Rady państwa postanawiam i rozporządzam, co następuje:

Rozporządzeniem z dnia 28go grudnia 1866 Dz. ust. państwa Nr. II. z r. 1867 znosi się, a natomiast wchodzą napowrót w prawomocność zmienione niem lub zniesione postanowienia ustawy o uzupełnieniu armii z 29go września 1858 i odnoszące się do tego późniejsze rozporządzenia: i aż do wydania nowej ustawy o sile zbrojnej mają wejść w życie następujące zmiany w ustawie o uzupełnieniu armii z 29go września 1858:

1. Żądana w §. 2. pod b. miara wzrostu ma wynosić 59 cali miary wiedeńskiej dla wszystkich klas wieku.

2. Oznaczony w §. 3. czas obowiązku wstąpienia do armii zniża się w czasie pokoju na trzy lata.

W razie wojny jednak jest rząd upoważniony rozciągnąć rzeczone zobowiązanie do nadzwyczajnego uzupełnienia armii w miarę potrzeby aż do 7mej klasy wieku.

Czas do dopełnienia tego obowiązku w razie zaniedbania jego trwa do skończenia 36 lat wieku.

3. Postanowiony w §. 6. obowiązek do służby w armii zmienia na 6 lat w linii, zaś co do rezerwy będzie postanowiony w sposób jaki oznaczony będzie w ustawie o sile zbrojnej, która uchwaloną być ma w drodze konstytucyjnej. Aż do tego czasu obowiązany jest każdy, kto służy w armii, po ukończeniu obowiązku służby w linii, służyć cztery lat w rezerwie.

4. Zawarte w §. 7. ograniczenie przy udzielaniu pozwolenia na podróż, stosuje się także do 3ciej klasy wieku.

5. Zakaz zawierania ślubów małżeńskich w §. 8. ważnym jest na przyszłość także dla tych, którzy nie przekroczyli jeszcze 3ciej klasy wieku.

6. Przytoczone w §. 13. pod 4 uwolnienie od obowiązku wstąpienie do armii ustaje.

Również wychodzi z mocy obowiązującej cesarskie postanowienie z 8go stycznia 1860 co do uwolnienia od wojska a względnie puszczania na urlop służących przy straży finansowej osób obowiązanych do służby wojskowej.

7. Postanowienie co do zniesienia lub dalszego zatrzymania tytułu uwolnienia §. 18. do 21. ustawy o uzupełnieniu armii z 29go września 1858 pozostawia się nowej ustawie o sile zbrojnej. Aż do tego czasu należy tego rodzaju obowiązanych do służby wojskowej poddawać asenterunkowi, i w razie ich zdatności, jeśli sami o to nie proszą, nie powoływać ani do ćwiczeń wojskowych, ani też do pełnienia służby, a po wydaniu nowej ustawy o sile zbrojnej z policzeniem czasu służby od dnia asenterowania tak traktować, jak byliby traktowani, gdyby w czasie ich wcielenia do armii była już istniała nowa ustawa o sile zbrojnej.

8. Kto dopełnił już obowiązku służby wojskowej, lub kto nie jest już obowiązanym do służby wojskowej, będzie przypuszczony jako zastępca swego brata, powołanego do asentyrunku, lub jeśli tenże służy już w armii, do uzupełnienia przypadającego nań jeszcze obowiązku służby.

9. Powyższe postanowienia, ustępy 1., 2., 3., 6., 7. i 8. stosują się także do przeprowadzonego na rok 1867 uzupełnienia armii.

10. Osobom nienależącym do klas wieku, powołanych do asentyrunku, nie jest dozwolone uwalnianie się od wojska składaniem taksy (rozporządzenie z 21go lutego 1856 §. 5. i 6. o zastępstwie.)

Zmiana postanowionej w ustawie z 22go października 1866 Dz. u. p. 125 wysokości taksy uwolnienia od wojska nastąpić może tylko w drodze ustawy.

Drugi oddział rozporządzenia z 21go lutego 1856 znosi się z wyjątkiem tych postanowień, które odnoszą się do przyjętych już nanowo zastępców, a natomiast mają obowiązywać te postanowienia, które weszły w życie przez zaprowadzony cesarskiem postanowieniem z 11go marca 1867, a rozporządzeniem okólnem z 22go marca 1867 (wojskowy dziennik rozporządzeń nr. 50) obwieszczony instytut nagród służbowych dla podoficerów.

11. Żołnierze stale puszczeni na urlop, jakoteż rezerwiści zostają aż do powołania w szeregi, tak w cywilnych sprawach prawnych, jakoteż w sprawach karnych, pod zwyczajną jurysdykcyą cywilną, o ile nie dopuścili się żadnej wojskowej zbrodni lub przestępstwa. Także ich ożenieniu, bez uszczerbku jednak ich obowiązku służbowego w armii, nie stoi nic na przeszkodzie z powodu ich związku wojskowego, skoro przekroczyli już 3cią klasę wieku, t. j. od 1. stycznia roku następującego po skończonym 23cim roku wieku.

12. Wyjątki, dozwolone dotąd co do uzupełnienia armii dla Tyrolu i Vorarlbergu, dla miasta Tryestu i jego okręgu, jakoteż dla obwodu Kattaro i stałego lądu Raguzy pod względem ich szczególnych obowiązków, pozostają aż do dalszego rozporządzenia nie zmienione.

13. Powyższa ustawa wchodzi zaraz po jej ogłoszeniu w moc obowiązującą.

14. Wykonanie tej ustawy porucza się ministrowi spraw wewnętrznych, tudzież ministrom wojny i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 10. listopada 1867.

Franciszek Józef m. p.

Br. **Beust** m. p.
Taaffe m. p. **John** Fml.
Becke m. p.
Hye m. p.

Z najwyższego rozkazu:
Bernard kawaler Meyer m. p.

Za dokładność odpisu:
Wiedeń, 19go listopada 1867.
Wysłobocki m. p.
radca rządowy.

(2654) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nr. 17185. Die der Reichsdomaine **Peczeniżyn** mit **Jabłonów** zustehende Propinationsgerechtsame wird für die Zeit vom 1. Jänner 1868 bis Ende December 1870 im Wege der schriftlichen Offertverhandlung in nachstehenden Sectionen verpachtet:

I. Section bestehend aus der Stadt **Peczeniżyn** mit der Vorstadt **Wybranówka** und den Dörfern: **Kluczów wielki. Kluczów mały, Młodiatyn. Markówka, Rungury** und **Słoboda Rungurska** mit dem Ausrufspreise des jährlichen Pachtzinses von 6016 fl. österr. Währ.

II. Section bestehend aus dem Städtchen **Jabłonów** mit den Dörfern: **Akreszory, Bania berezow** mit **Łuczki. Berezów niżny. Berezów wyżny. Kosmacz-Kowalówka. Lucza. Myszyn. Stopczatów** und **Tekucza** mit **Swirsko** mit dem Ausrufspreise des jährlichen Pachtzinses von 5358 fl. öst. W. und

III. Section bestehend aus den Dörfern: **Kniaźdwor. Iwanowce, Rakowczyk. Szeparowce** und **Tłumaczyk** mit dem Ausrufspreise des jährlichen Pachtzinses von 2745 fl. öst. W.

Die schriftlichen Offerten, welche auf einzelne, mehrere oder sämmtliche obbezeichnete Sectionen lauten können, müssen vom Offerenten mit Vor- und Zunamen unter Angabe des Wohnortes eigenhändig gefertiget, gehörig gestempelt und versiegelt, und mit dem zehn Percent des obigen Ausrufspreises betragenden Vadium versehen sein, die genaue Bezeichnung des Pachtobjectes auf welches geboten wird, und den bestimmten Betrag des Jahrespachtzinses in österreichischer Währung, welcher angeboten wird, in Ziffern und in Buchstaben ausgedrückt enthalten, und es darf darin keine Bedingung vorkommen, welche mit den Licitationsbedingnissen nicht im Einklange wäre, vielmehr muß darin die Erklärung enthalten sein, daß dem Offerenten die Licitationsbedingnisse bekannt sind, und er sich denselben unbedingt unterwirft.

Diese Offerten können längstens bis zum (22.) Zwanzig zweiten December 1867 sechs Uhr Abends beim Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in **Kołomea** überreicht werden.

Später einlangende Offerten werden nicht berücksichtiget werden. Die commissionelle Eröffnung der Offerten wird am (23.) Zwanzig dritten December 1867 Vormittags 10 Uhr bei der Finanz-Bezirks-Direction in **Kołomea** stattfinden.

Das Aerar behält sich das Recht der freien Wahl unter den Offerenten ohne Rücksicht auf den Meistbot vor.

Die Licitationsbedingnisse können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Kołomea, am 12. December 1867.

(2647) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nro. 18737. Zur Verpachtung der Propinations-Gerechtsame und des Wein-Ausschankrechtes auf einigen zur Staatsherrschaft **Niepołomice** und den damit vereinten Religionsfondsgütern gehörigen Ortschaften auf die Zeit von 3 Jahren, d. i. vom 1. Jänner 1868 bis letzten December 1870, wird eine öffentliche Concurrenzverhandlung mittelst schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Das Pachtobject umfaßt nachstehende 3 Sectionen:

IV. Section, bestehend aus den Ortschaften **Damienice. Stanisławice. Cikowice. Targowisko** und **Kłaj** mit **Poszyna**;

V. Section, bestehend aus den Ortschaften **Łapczyce, Kolanów, Hoszczenice, Siedlec** und **Chełm**, dann **Książnice małe** und **wielkie** — und

VI. Section, bestehend aus den Ortschaften **Okulice. Bratucice** und **Bogucice**.

Der Fiscalpreis des einjährigen Pachtschillings beträgt

für die IV. Section	. . . .	2380 fl.
" " V. "	. . . .	2710 "
" " VI. "	. . . .	1310 "
endlich für alle 3 Sectionen		6400 "

in österr. Währung.

Die Anbote können auf die Concurrenzpachtung oder aber auf einzelne Sectionen gestellt werden. — Als Angeld ist der zehnte Theil des Fiscalpreises zu erlegen.

Es werden blos schriftliche, mit der gesetzlichen Stempelmarke versehene und mit dem Angelde belegte, versiegelte Offerten angenommen, welche vom Offerenten eigenhändig geschrieben und gefertigt, oder wenigstens eigenhändig mit Vor- und Zunamen unterschrieben sein müssen und den bestimmten einzigen Pachtzinsantrag nicht blos mit Ziffern, aber auch in Buchstaben ausgedrückt, den Wohnort des Offerenten, endlich die bestimmte Erklärung zu enthalten haben, daß der Offerent allen Licitationsbedingnissen sich unbedingt unterziehe. Das Aerar behält sich die Wahl unter den Offerenten vor. — Mündliche Anbote werden nicht angenommen. Die Offerten sind längstens bis zum 23. December 1867, 6 Uhr Abends bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in **Tarnów** zu überreichen und werden am **24. December 1867** um **9 Uhr** Früh commissionaliter eröffnet werden, wobei die Offerenten anwesend sein können.

Später einlangende Offerten werden nicht berücksichtiget.

Von der Pachtung sind ausgeschlossen: Aerarial-Rückständler, bekannte Zahlungsunfähige, Minderjährige, Curanden und überhaupt Alle, welche nach den Gesetzen keine giltigen Verträge eingehen können, endlich Jene, welche wegen eines Verbrechens aus Gewinnsucht in Untersuchung gestanden und entweder verurtheilt oder blos wegen Unzulänglichkeit der Beweismittel losgesprochen wurden.

Die näheren Pachtbedingnisse können bei dem Cameral-Wirthschaftsamte in Niepołomice und bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnów eingesehen werden.

Tarnów, am 7. December 1867.

(2650) **E d y k t.** (1)

Nro. 2760. C. k. sąd powiatowy w Rozwadowie zawiadamia niewiadomych spadkobierców zmarłego **Mojżesza Königsberg** z **Jamnicy**, że Czarne Königsberg wniosła pod dniem 18. listopada 1867 l. 2760 **pozew przeciw nieobjętej masie tegoż Mojżesza Königsberg** o zapłacenie kwoty 2500 zł. w. a. z p. n. i że do ustnej rozprawy w tym sporze wyznaczono termin na 30. grudnia 1867 o godzinie 9tej rano. — **Zarazem ustanawia się dla nieobjętej masy Mojżesza Königsberg** na jej koszt kuratora w osobie p. Franciszka Gabriela w Rozwadowie, z którym rozprawa ta przeprowadzoną będzie wedle przepisów post. cyw. gal.

Upomina się więc spadkobierców Mojżesza Königsberg, aby na tym terminie albo osobiście stanęli i wykazali się jako spadkobiercy pozwanego, lub potrzebne dowody ustanowionemu zastępcy masy wręczyli, lub też innego pełnomocnika ustanowili i tegoż sądowi przedstawili, w ogóle wszystkich prawnych sposobów obrony użyli, w przeciwnym bowiem razie złe skutki, jakieby ich trafić mogły, sami sobie będą musieli przypisać.

Rozwadów, dnia 27. listopada 1867.

(2599) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 3620. C. k. sad powiatowy **w Podgórzu** podaje do wiadomości, że **końcem zaspokojenia** pretensyi **Karola Kostrza** w kwocie 243 zł. 75 kr. w. a. **z przynależytościami, odbędzie się w gmachu sądu powiatowego przymusowa** sprzedaż części posiadłości pod l. 2 w **Podstolicach położonej, Wawrzyńca Woźniaka własnością** będącej, przez publiczną licytacyę w dwóch **terminach**, a **mianowicie na dzień** 31. stycznia 1868 i dzień 28. lutego 1868, **za każdą** razą o godzinie 10tej przed **południem wyznaczonych**.

Za cenę wywołania ustanawia się cenę z oszacowania **wynikłą w kwocie 399 zł. 51 kr. w. a.**

Przy obydwu naznaczonych terminach część na sprzedaż wystawiona tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej może być **sprzedana**.

Każdy **chęć kupna mający złoży wadyum** w kwocie 40 zł. w. a. **Resztę** zaś warunków **licytacyjnych** można przejrzeć w registraturze sądowej.

Z c. k. sądu powiatowego.
Podgórze, dnia **10. października 1867**.

(2620) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nro. 634. Zur Sicherstellung der Verpflegung für die hiergerichtlichen Inquisiten **und** Sträflinge, deren Anzahl täglich auf 35 — 40 Köpfe sich belauft, für die Zeit vom **1.** Jänner bis letzten December **1868**, wird am 18. und nöthigenfalls am 23. December **1867**, jegesmal um 9 Uhr Vormittags eine Minuendo-Licitation abgehalten werden; wovon die Unternehmungslustigen mit dem verständiget werden, daß sie ein Vadium von 225 fl. öst. W. zu erlegen haben und die Licitationsbedingungen hiergerichts einsehen können.

Vom k. k. Bezirks- als Untersuchungsgerichte.
Skałat, am 20. November **1867**.

(2600) **E d i k t.** (1)

Nr. **3132**. Vom **k.** k. Bezirksgerichte in **Maków** wird bekannt gemacht, daß über Ersuchen **des** k. k. Kreisgerichtes zu **Teschen** ddto. 15. November **1867** Zahl **7850** die executive Feilbietung der dem **Johann Herbrich** gehörigen, und auf **465** fl. öst. W. abgeschätzten Realität zur Befriedigung der von **Samuel Salz** ersiegten Forderung pr. **150** fl. öst. W. s. N. G. bewilliget und hiezu der Termin auf den **23.** Jänner, den **20.** Februar und den **26.** März **1868**, jedesmal um **10 Uhr** Vormittags hiergerichts augeordnet wurde, wozu Kauflustige mit dem Beisatze vorgeladen werden, daß die Licitationsbedingnisse hiergerichts jederzeit eingesehen werden können.

Maków, am **30.** November **1867**.

(2592) **Kundmachung.** (1)

Nr. **3184**. Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in **Grodek** wird bekannt gegeben, daß auf Grundlage des rechtskräftigen hiergerichtlichen Urtheils vom 29. December 1862 Z. **3126** zur Einbringung des ersiegten Betrages pr. 162 fl. öst. W., der Gerichtskosten pr. 5 fl. **86** kr. öst. W., der Executionskosten pr. **3** fl. **23** kr. öst. W., **8** fl. 2 kr. öst. W., 2 fl. 27 kr. öst. W., die executive Feilbietung der bereits gepfändeten und und geschätzten **sub Conscr. Nr. 4, rep. 12 in Lubień** mały gelegenen Grundrealität in zwei Terminen, und zwar am **11.** Februar **1868** und am **2.** März **1868**, jedesmal um **9** Uhr Vormittags abgehalten werden wird.

Die Licitationsbedingungen, so wie der Pfändungs- und Schätzungsact können jederzeit in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Grodek, am **10.** November **1867**.

(2591) **E d i c t.** (1)

Nr. 2849. Vom k. k. Bezirksgerichte **Grodek** wird auf Grundlage des rechtskräftigen hiergerichtlichen **Urtheiles** vom **10.** Jänner **1861** Z. **359** zur Einbringung des ersiegten Betrages von 20 fl. öst. W., der Gerichtskosten von 4 fl. 25 kr. öst. W., der Executionscosten von **1** fl. 95 kr. öst. W., 2 fl. 15 kr., und 2 fl. 29 kr. öst. W. die executive Feilbietung der bereits gepfändeten und geschätzten dem **Jedruch Telluk** gehörigen Realität **sub Conscr. Nr. 159 in Grodek** zu Gunsten des **Hryńko Borys** in zwei Terminen, und zwar: am **12.** Februar **1868** um **9** Uhr Vormittags und am **4.** März **1868** um **9** Uhr Vormittags ausgeschrieben.

Die Licitationsbedingungen, so wie der Pfändungs- und Schätzungsact können zu jederzeit in der hiesigen Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Grodek, am 30. October 1867.

(2593) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 1603. C. k. sąd powiatowy **w Gródku** niniejszem wiadomo czyni, że **celem zaspokojenia przez** gminę miasta **Gródka** przeciw **nieobjętej masie Mojżesza Wolfa wyrokiem** c. k. sądu **krajowego** we **Lwowie** z 3. **października 1860** l. 26977 wywalczonej kwoty 2000 złr. m. k. z p. powtórnie przymusowa publiczna sprzedaż pod l. 139 w **Gródku** w tak zwanem żydowskiem mieście **położonej**, do nieobjętej masy **Mojżesza Wolfa** należącej realności w jednym terminie dnia 18. lutego 1868 o 9tej godzinie przed południem w **tutejszym** sądzie powiatowym za każdą cenę kupna i niżej ceny szacunkowej pod warunkami w **uchwale** t. s. z dnia 30. lipca 1866 l. 560 wyszczególnionymi **odbędzie** się.

Warunki licytacyjne, tudzież akt oszacowania i wyciąg tabularny w sądzie tutejszym przeglądnąć można.

O tem uwiadamia się masę Ustrzyckiego, Józefa **Kobierskiego**, Ozyasza Robinsohn, jako nieznanych z życia i miejsca pobytu, i tychże równie nieznanych spadkobierców, jak nareszcie wszystkich tych, którzyby poźniej do tabuli pomienionej realności weszli, lub z jakichkolwiekbądź powodów do rąk własnych zawiadomieni nie **zostali**, z tym dodatkiem, że dla nich **kurator** w osobie **p.** Wacława Mayera **z zastępstwem** p. **Mikołaja Rosa** ustanowionym został.

Z c. k. sądu powiatowego.
Gródek, dnia 20. października 1867.

(2611) **E d y k t.** (1)

Nr. 4920. C. k. sąd powiatowy w **Nowym Targu** podaje do powszechnej **wiadomości**, iż na **wezwanie** c. k. **sądu krajowego** w **Krakowie** z dnia 9. lipca r. b. do l. 11358 **dwie zajęte** klacze p. Adolfa Tetmajera z **Ludzimierza własne** na zaspokojenie p. Edwardowi **Kandler winnej** kwoty **108** złr. 18 c. w. a. w **drodze publicznej** licytacyi w dzień 23. **grudnia** r. b. i 20. stycznia **1868** o 10. godzinie z rana tu w Nowym Targu **pod następującemi** warunkami sprzedane będą — to jest:

1. **będą pojedynczo sprzedawane,**
2. za cenę **wywołania służy** cena **szacunkowa** tej **młodszej 70 złr., starszej zaś** 50 złr. w. a.,
3. **będą tylko za** gotówkę sprzedane i po wyliczeniu **ceny kupna zaraz kupicielowi** oddane,
4. **ewikcya** pod **jakim bądź tytułem nie ma** miejsca,
5. na pierwszym **terminie** nie **będą pod ceną** szacunkową — **zaś**
6. na drugim terminie za jaką bądź ofiarowaną cenę, **dla** tego i **niżej ceny** szacunkowej sprzedane.

Nowy Targ, dnia 25. **października** 1867.

(2606) **E d i c t.** (1)

Nro. 64356. Von dem k. k. Landes- als Handelsgerichte wird der, dem Aufenthalte nach unbekannten Fr. **Marianna Kriegshaber** mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß **Sime Belf sub praes. 19.** November 1867 Z. 64356 wider dieselbe das Zahlungsauflage-Gesuch wegen der Rest-Wechselsumme von 600 fl. öst. W. s. N. G. überreicht hat, worüber mit dem Beschluße vom Heutigen die Zahlungsauflage erlassen wurde.

Da der Wohnort derselben unbekannt ist, so wird zu ihrer Vertretung der Herr Advocat Dr. **Malinowski** mit Substituirung des Herrn Advocaten Dr. **Roiński** auf ihre Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der obenangeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Lemberg, am **21.** November **1867**.

(2610) **E d i c t.** (1)

Nro. **14453.** Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte zu **Lemberg** wird bekannt gemacht, es sei am 5. Februar **1867 Adel Chane Byk** ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung verstorben, es werde sonach die Verlassenschaftsabhandlung auf Grund der gesetzlichen Erbfolge eingeleitet.

Da dem Gerichte der Aufenthalt des **Samuel Byk** und **Jonas Byk** unbekannt ist, so werden dieselben aufgefordert, sich binnen einem Jahre, von dem unten gesetzten Tage an, bei diesem Gerichte zu melden und die Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und den für sie aufgestellten Curator Hrn. Landes-Advocaten Dr. **Sermak** abgehandelt werden würde.

Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte.
Lemberg, am **24.** October **1867**.

(2545) **Licitations-Kundmachung.** (3)

Nro. 2592. Wegen Sicherstellung der nachbenannten, bei der hiesigen k. k. Genie-Direction und deren Filialen in der Zeit vom 1. Jänner 1868 bis 31. December 1870 erforderlichen Werkmeister-Arbeiten und Lieferungen, ferner wegen Verpachtung ärarischer Grundstücke und sonstiger Objecte, werden in nachbenannten Orten am 19. December 1867 Offerts-Verhandlungen abgehalten werden, und zwar:

I. Am Hauptposten Lemberg in der hiesigen k. k. Genie-Directions-Kanzlei:

a) wegen Lieferung von Eisleruwaaren;
b) wegen Lieferung von Futterschwingen, hölzernen Mistgabeln und hölzernen Mistschaufeln;
c) wegen Ueberlassung des Pferdedungers aus den Stallungen des Cavallerie-Etablissements und der Ferdinands-Caserne.

II. Am Filialposten Żółkiew in der Kanzlei der dortigen Genie-Directions-Filiale:

a) wegen Sicherstellung der Werkmeister-Arbeiten in der Station Stryj;
b) wegen Instandhaltung und Neulieferung der altartigen weißblechenen und Pilhal'schen Kochgeschirre in den Stationen Żółkiew, Mosty wielkie, Złoczów, Grodek mit Vordernberg, Stryj und Drohowyże;
c) wegen Verpachtung des Gartens beim Verpflegs-Magazin zu Żółkiew;
d) wegen Verpachtung des Gemüse-Gartens beim Militär-Spital zu Vordernberg bei Grodek.

III. Am Filialposten Przemyśl in der Kanzlei der dortigen k. k. Genie-Directions-Filiale:

a) wegen Sicherstellung der Rauchfangkehrer-Arbeiten in den Stationen Jaroslau mit Głemboka und Hruszow;
b) wegen Sicherstellung der Canal- und Senkgruben-Reinigung in den Stationen Przemyśl, Jaroslau mit Głemboka und Hruszow;
c) wegen Reparatur der alten und Lieferung von neuen altartigen weißblechenen Kochmaschinen in Jaroslau;
d) wegen Vermiethung eines verschallten und dreier offenen Schopfen sammt Gartengrund im Verpflegs-Magazin zu Sambor.

IV. Am Filialposten Stanislau, in der Kanzlei der dortigen k. k. Genie-Directions-Filiale:

a) wegen Sicherstellung der Werkmeister-Arbeiten in den Stationen Brzeżan und Narajów;
b) wegen Sicherstellung der Canal- und Senkgruben-Reinigung in der Station Brzeżan;
c) wegen Verpachtung des Pferdedungers aus den ärarischen Stallungen in Brzeżan;
d) wegen Verpachtung des Gartengrundes beim Rechnungs-Kanzlei-Gebäude zu Stanislau.

Die Offerenten werden aufgefordert, die Licitationsbedingnisse und Tarife vor Ueberreichung ihrer Offerten persönlich oder mittelst eines gehörig legitimirten Vertreters zu unterfertigen, widrigenfalls ihre Offerten als nicht vorhanden betrachtet werden müssen.

Die Licitationsbedingnisse und Preistarife können bei denjenigen Behörden eingesehen und unterfertigt werden, bei welchen die bezüglichen Licitations-Verhandlungen stattfinden.

Offerts-Formularien werden von der k. k. Genie-Direction und den Filialen ausgegeben.

Von der k. k. Genie-Direction.
Lemberg, am 24. November 1867.

(2638) **Kundmachung.** (2)

Nr. 13805. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau wird bekannt gemacht, daß wegen Verpachtung der Verzehrungssteuer von der Fleischausschrottung für die Jahre 1868 bis 1870 vorbehaltlich des Rechtes der wechselseitigen Kündigung in der vertragsmäßigen Frist die öffentlichen Versteigerungen, und zwar für die Pachtbezirke:

a) Krzeszowice,
b) Jaworzno,
c) Alwernia,
d) Bestwina,
e) Chełmek,
f) Spytkowice ad Zator,
g) Trzebinia,
h) Milówka,
i) Siepraw,

ad a) am 16. December 1867 Früh,
ad b) am 16. December 1867 Nachmittags,
ad c) et d) am 17. December 1867 Früh,
ad e) et f) am 17. December 1867 Nachmit.,
ad g) am 18. December 1867 Früh,
ad h) et i) am 18. December 1867 Nachmit.

im Amtsgebäude der k. k. Finanz-Bezirks-Direction werden abgehalten werden.

Die Licitations-Bedingnisse können hieramts, dann bei den betreffenden Bezirksämtern und Finanzwach-Commissären dieses Finanz-Bezirkes eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.
Krakau, am 6. December 1867.

(2588) **Kundmachung.**

Nr. 10690. Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte in Złoczów wird hiermit bekannt gemacht, daß der hierortige Bauunternehmer Juda Funkenstein seine Einzelnfirma J. Funkenstein hiergerichts protokollirt hat.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Złoczów am 20. November 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.